

Antoni Maria Alcover Sureda (Manacor, 2 de febrer 1862-Palma, 8 de gener 1932) va néixer a la possessió de Santa Cirga, situada entre Manacor i Porto Cristo. Era fill de pagesos benestants que als quinze anys entrà al seminari Diocesà, a Palma. Aquí començà a recollir les *rondalles mallorquines*, narracions populars de Mallorca, que publicà a partir de 1880, sota el pseudònim de *Jordi des Racó*. Les rondalles es transmetien de forma oral i, gràcies a la recopilació i publicació que en va fer, Mossèn Alcover figura entre els folkloristes més destacats d'Europa, podent-se comparar al mateix nivell que Andersen o els germans Grimm. Per aquesta raó han estat traduïdes al castellà, a l'alemany, a l'anglès, al francès, al romanès, al txec i al rus.

Poc a poc, Alcover, es convertí en un dels filòlegs romànics més importants del seu temps. Establí contactes amb els millors investigadors de tot Europa. El seu objectiu era crear una obra de la llengua catalana amb el lèxic de tots els dialectes, parlars, registres i èpoques. El resultat, amb l'ajut de Francesc de Borja Moll, fou el *Diccionari català-valencià-balear*, un treball que tenen molt poques llengües del món.

També publicà, relacionat amb la història de Mallorca, títols com *Los Mozárabes baleares* (1922) i *Estudios sobre la historia de Mallorca antes del siglo XIII* (1893). Com a professor de la càtedra d'Història del Seminari de Mallorca escriví *Lecciones de Historia de Mallorca inéditas*.

Antoni M. Alcover era també dibuixant, pintor i arquitecte. Dissenyà les esglésies de Calonge (Santanyí), Son Carrió o la capella de la Pedra Sagrada (Santa Ponça, Calvià), entre d'altres.

